

БРАТЯ ГРИМ

ЕДИН ПРИЗРАЧЕН РИЦАР

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Някакъв неизвестен мъж в края на седемнадесети век се цанил у графа на Рогендорф като обездвач и след като бил изпробван, бил приет на служба с всички необходими почести. Случило се обаче един благородник да дойде в двора и да бъде поставен на една маса с въпросния обездвач. Чужденецът се вгледал в него с удивление, натъжил се и не искал да вкуси храната, колкото и приятелски графът да го подканял. След като масата била вдигната и графът още веднъж попитал чужденеца за причината на неговата тъга, той разказал, че обездвачът не е естествен човек, ами че в Остенде е бил застрелян пред очите му и той, разказвачът, сам го е проводил до гроба му. Той посочил всички обстоятелства: родината на мъртвия, името и възрастта му, и всичко съвпаднало с онова, което обездвачът бил казал за себе си, така че графът не можел да се усъмни в разказа. Казаното го накарало да отпрати въпросния призрак под претекст, че доходите му са намалели и той трябва да намали прислугата си. Обездвачът отвърнал, че гостът му е надрънкарл всякакви глупости, но че графът няма причина да го отпраща, тъй като той му е служил вярно и иска да го прави в бъдеще, поради което го моли да го остави в двора. Графът обаче настоявал онзи да си тръгне, както вече бил наредил. Затова обездвачът поискал не пари, а кон и шутовско облекло със сребърни камбанки, което графът на драго сърце му дал, а искал да му даде и още, ала обездвачът отказал да вземе друго.

Случило се обаче така, че графът отпътувал за Унгария и при Рааб, край Шют, срещнал обездвача с навързани много коне и в шутовската си дреха, който, като видял някогашния си господар, радостно го поздравил и му предложил в знак на почитание един кон. Графът поблагодарил, но не поискал да го приеме, когато обаче обездвачът забелязал един слуга, който познавал добре от двора, дал нему коня. Слугата с радост го възседнал, ала едва се бил озовал върху него, когато конят подскочил нагоре и го съборил полумъртъв на земята. В същия миг конярят изчезнал заедно с целия си табун.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.